

KIERTOKIRJE

Joulukuu 2007

Rakkaat veljet ja sisaret kaikista kansoista, kielistä ja kansallisuuksista, tervehdin teitä sydämellisesti Sanalla 2. Kor. 4:5-6:

"Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden. Sillä Jumala, joka sanoi: 'Loistakoon valkeus pimeydestä', on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa."

Se koskee kaikkia todellisia Jumalan palvelijoita. Kukaan heistä ei ole itse asettanut itseään; kaikki ovat palvelleet kutsumisensa ja lähettämisen mukana Herraa ja samalla Jumalan kansaa. Pietari viittaa siihen ja kirjoittaa, että he olivat miehiä, jotka Pyhän Hengen voimassa julistivat Sanaa - salaperäisiä asioita, joihin myös enkelit halajaisivat katsahtaa (1 Piet.1:12). Se on valtavaa.

Johdantosanassa viitataan myös luomiseen. Jumala, joka käski: *"Tulkoon valkeus!", ja valkeus tuli*, on sama, joka antaa valon loistaa todellisten uskovaisten sydämiin - Jumalan kirkkauden valon Jeesuksen Kristuksen kasvoissa. Amen!

Paavali korostaa edelleen, että uskovaiset omistavat uskon hengen, sillä vain siten he voivat uskoa, kuten Kirjoitukset sanovat. Sananmukaisesti se on jakeessa 13: *"Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niinkuin kirjoitettu on: 'Minä uskon, sentähden minä puhun', niin mekin uskomme, ja sentähden me myös puhumme..."* Myös se koskee kaikkia Jumalan palvelijoita.

Käytännössä on kyse siitä, että me uskomme, kuten Kirjoitukset todella sanovat. Kysymys voi aina kuulua vain: "Mitä sanovat pyhät kirjoitukset?" - "Mitä opettaa Raamattu?". Jokainen tulkinta on vihollisen tuotosta, se on vierasta siementä - uskonnollinen valhe. Herra kylvää alkuperäissanaa, niinkuin on kirjoitettu: "...siemen on Jumalan sana." (Mark. 4:14; Luuk. 8:11). Toinen kylväjä on saatana, paha, joka tulkinnoillaan kylvää lusteen siementä. Kaksi erilaista siementä putoavat samaan peltoon: hyvä siemen

ovat valtakunnan lapset (Matt. 13:37-38); mutta lusteet ovat pahan lapset. Molemmat siemenet saavat saman sateen, molemmat iloitsevat auringon lämmöstä, joka paistaa niin pahoille kuin hyvillikin (Matt. 5:45). Heidän sanoistaan, teoistaan ja hedelmistään te tunnette heidät. *" Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?"* (Matt. 7:15-20).

Jumalan lapsilla on jumalallinen luonne, Kristuksen olemus, kaikkinen uudestisyntyneen ihmisen hyveineen (Gal. 5:22-24). Pahan lapsilla on oma luonteensa, ja he tekevät tekojaan, kuten jo Kainissa tuli ilmi, kateudessa ja vihassa aina veljesmurhaan saakka (1. Joh. 3:10-12). Herra itse on ennustanut: *"Niinkuin lusteet kootaan ja tulella poltetaan, niin on tapahtuva maailman lopussa. Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat pahennukseksi ja jotka tekevät laittomuutta, ja heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niinkuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkuon."* (Matt. 13:40-43).

Jumala on itse antanut lupauksen, niinkuin meidän kaikkien tiedossa on, Mal. 4,5, lähettää profeetan, Elian kaltaisen, ennen kauheaa Herran päivää. Matt. 17:11 ja Mark. 9:12 on meidän Herramme selvittänyt sitä tarkemmin: *'Elias tosin tulee ensin ja asettaa kaikki kohdalleen.'* NÄIN SANOO HERRA mukaisesti tullaan viimeisen profeettallisen palvelustehtävän kautta kaikki myös sananmukaisesti palauttamaan ennalleen uustestamentillisessä seurakunnassa.

Viimeinen sanoma, joka edeltää Jeesuksen tuloa, korjaa kaiken ja valmistaa seurakunnan lopullista palvelustehtävää varten. Sen kautta seurakunta asetetaan opissa ja opetuksessa alkuperäistilaan. Jumalan lasten sydämet tuodaan takaisin alun apostolisten isien uskoon (Apt. 2:42). Se on voittajajoukon valmistaminen, joka on kokeva Jeesuksen Kristuksen paluussa suurimman lupauksen, jonka Jumala on koko Pyhissä Kirjoituksissa antanut: *"Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellansa. Jolla on korva, se kuulkuon, mitä Henki seurakunnalle sanoo."* (Ilm. 3:21-22).

Jeesuksen Kristuksen todellinen seurakunta on *"...elävän Jumalan temppele, niinkuin Jumala on sanonut: 'Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he minun kansani.'*" Kuitenkin täytyy ensin olla tapahtunut uloskutsuminen kaikesta, mikä ei pidä yhtä Jumalan ja Hänen Sanansa kanssa. *"Sentähden: 'Lähtekää pois*

heidän keskeltänsä - kaikista uskonnollisista systeemeistä, myös ekumeniasta - ja erotkaa heistä, sanoo Herra, *älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani.*" Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppele ja epäjumalat, mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä ja Kristuksella ja Beliarilla tai antikristuksilla (2. Kor. 6:14-18)?

Sitten apostoli Paavali ottaa Sanan 2. Sam. 7:14, missä viitataan Jumalan Poikaan: *"Minä olen oleva hänen isänsä ja hän minun poikani..."* (Hebr. 1:5), ja antaa uudelleen lupauksen kaikille Jumalan pojille ja tyttärille: *"Ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärükseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias."* (2. Kor. 6:18).

Jumalan Pojan täytetyn lunastustyön kautta Golgatan ristillä me olemme tulleet Jumalan pojiksi ja tyttäriksi, niinkuin on kirjoitettu Gal. 4:5-7 ja muissa kohdissa: *"...lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan. Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huutaa: 'Abba! Isä!'"*

"Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin samasta Isästä. Sentähden hän ei häpeä kutsua meitä veljiksi..." (Heb. 2:10-11).

"Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä." (Ps. 22:23)

"Jeesus sanoi hänelle: 'Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene minun veljeni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, minun Jumalani ja teidän Jumalanne tykö.'" (Joh. 20:17).

Room. 8:14:ssa on: *"Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia."* Jumalan Henki johtaa kaikkeen totuuteen - ja Sana on totuus! Yhteenvetona puhuu apostoli asemasta, joka meillä on Jumalan lapsina oleva kirkastetussa tilassa ja tuo esiin, että koko luomakunta vapautetaan katoavaisuudesta (Room. 8:19-25). Se on lopullinen päämäärä, joka Jumalalla on mielessään läpi koko pelastushistorian. Sitä me tavoittelemme ja sentähden on kaikki ollut kannattavaa.

PÄÄMÄÄRÄ SILMIEN EDESSÄ

Pääaiheenamme on ja pysyy **Jeesuksen Kristuksen paluu** ja siihen liittyvä morsiusseurakunnan uloskutsuminen ja valmistaminen taivaallisen Yljän kohtaamista varten. Edellytyksenä on täydellinen yhtäpitävyys Jumalan ja Jumalan Sanan kanssa Pyhän Hengen suoran johdatuksen alla. Aivan lopuksi täytyy kaikkien totisesti uskovien olla, ja

he tulevat olemaan, yksi sydän ja sielu kuten alussa (Apt. 4:32). Todellisessa morsiusseurakunnassa lopussa ei ole vieraita oppeja eikä vääriä veljiä.

Kuten niin usein on sanottu, on myös nyt toistettava: Jokaisen opin ja käytännön Jeesuksen Kristuksen seurakunnassa täytyy pitää yhtä Jumalan Sanan kanssa. Viimeinen kaste Herran Jeesuksen Kristuksen Nimeen on tapahtuva, kuten ensimmäinen asetettiin helluntaipäivänä (Apt. 2:38-41). Alkuseurakunta apostolien ajalta pysyy oppia ja käytäntöä varten ainoana pätevänä esimerkkinä.

On tunnettua, että jokainen kirkko ja vapaakirkko vetoavat Raamattuun, mutta silti niillä on omat oppinsa ja uskonnolliset perinnäissääntönsä. Ekumeniassa yhdistyminen on yhteys Rooman kanssa. Mutta Jeesuksen Kristuksen seurakunnalle pätee todellakin vain evankeliumi, niinkuin se lähti Jerusalemissa ja todistetaan Pyhissä Kirjoituksissa.

Mitä meidän Herramme paluuseen tulee, niin Lunastaja tulee seuraavaksi morsiamen yhteydessä Ylkänä, niinkuin on Matt. 25: *"Katso, Ylkä tulee!"* ja niinkuin Hän on sen itse luvannut: *"minä menen valmistamaan teille sijaa, ja minä tulen takaisin ja otan teidät tyköni."* (Joh. 14:1-3). Hän ei puhu tässä sanomasta, opista tai ilmestyksestä, vaan itsestään sielujemme Ylkänä, joka tulee takaisin niinkuin se on 1. Tess. 4:13-17 ja Apt. 1:11 aivan selvästi kirjoitettuna. Silloin viisaat neitsyet, jotka ovat valmiita, menevät Hänen kanssaan sisälle hääaterialle (Matt. 25:1-10; Ilm. 19:6-10). Se on oleva absoluuttinen todellisuus.

Kun on kyse ajankohdasta, me luemme Pyhistä Kirjoituksista: *"Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan..."* (Matt. 24:36). Ei ole siis puhe vuosien aikavälistä, vaan aivan selvästi 'yhdestä päivästä' ja 'yhdestä hetkestä'. 1.Kor. 15:52 tapahtuu se jopa 'yhdessä silmänräpäyksessä'!

"Silloin on kaksi miestä pellolla...kaksi naista jauhamassa käsikivillä...kaksi makaa samalla vuoteella; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään." (Matt. 24:37-41; Luuk. 17:34-37).

Yhä uudelleen on apostoli kehoittanut uskovia siihen, että he pysyvät lujina 'Herramme Jeesuksen Kristuksen päivään' saakka (1.Kor. 1:7-8; 2. Kor. 1:14; Fil. 1:6; Fil. 2:16). Timoteusta, kanssatyötoveriaan, apostoli kehoittaa hartaasti: *"...että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen/parusiaan"*

saakka." (1.Tim. 6:13-14)

Matt. 24 mukaan asettui Herramme öljyvuorelle ja vastasi opetuslastensa kysymyksiin: *"Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on **sinun tulemuksesi/parusia*** ja maailman lopun merkki?"* Varoittaakseen meitä eksytyksestä: *"Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä....Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta...**Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko.'...Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus/parusia*.**"* Amen! Amen!

Apostoli Paavali on käsitellyt tätä aihetta kirjeissään seurakunnille toistuvasti; erityisen perusteellisesti on hän syventynyt siihen Pyhän Hengen johdatuksessa 1.Tess. 4:ssä. Ensin hänelle oli kyse siitä, ettei rakkaiden veljien tulisi murehtia Kristuksessa poisnukkuneita.. Hän painottaa:*"Sillä niin varmasti kuin me uskomme, että Jeesus on kuollut ja ylösnoussut, yhtä varmasti on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan."* (Jakeet 13-14).

Niinkuin Vanhan Testamentin pyhät Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen yhteydessä Matt. 27:45-54:n mukaisesti tulivat esiin haudoistaan ja ilmestyivät monille pyhässä kaupungissa, niin ovat Hänen paluunsa yhteydessä Kristuksessa poisnukkuneet nouseva ensin ylös, ja meidät jotka elämme ja olemme jääneet jäljelle, muutetaan ja temmataan heidän kanssaan yhdessä Herraa vastaan yläilmoihin (1.Tess. 4:17). Myös se on oleva todellisuutta!

15. jakeessa apostoli painottaa, ettei hän esitä uskoville mielipidettään, vaan korostaa, että NÄIN SANOO HERRA: *"Sillä sen me sanomme teille **Herran sanana**, että me, jotka olemme elossa, jotka jääme tänne Herran tulemuksen/parusiaan* emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet."* Selvemmin sitä ei olisi voinut sanoa! Sitten seuraa pääasia: *"Sillä **itse Herra** - ei sanoma, ei ilmestys, vaan **Herra itse** - , joka on sanonut: **"Minä tulen jälleen ja otan teidät mukaani!"** - on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuulussa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin.'*

Se on oleva todellisuutta. Jokainen, joka uskoo ja opettaa, että Jeesus Kristus on jo tullut, on ilmiselvästi valheellisen hengen pettäjä ja pettää muita, sillä hän sepittää selvät Sanan ilmaisut uudelleen, niinkuin saatana on tehnyt kaiken aikaa.

Eenok, Aadamista seitsemäs jälkeläinen, annetaan meille esimerkiksi ylöstempaamisesta: *"Uskon kautta otettiin Eenok pois näkemättä kuolemaa, eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli temmannut hänet ylös. Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle."* (Hebr. 11:5). Se oli usko paljastuksena, joka johti todellisuuteen.

*Parousia, kre. tarkoittaa: tulla ruumiillisesti, olla läsnä ruumiillisesti. Se on viisitoista kertaa Uudessa Testamentissa viitaten Kristuksen paluuseen.

Eenokille oli kaikki todellisuutta: hänen uskonsa, Jumalan mielisuosio ja lopulta hänen ylöstempaamisensa. Samoin meidät täytyy tulla löydetyksi uskossa ja Jumalan tahdossa, jotta Jumalan mielisuosio lepää yllämme, ennenkuin meidät voidaan temmata ylös.

Kuten evankeliumit todistavat, rukoili Jumalan Poika: *"Ei minun tahtoni, vaan tapahtukoon Sinun tahtosi!"* Hänen kastamisensa yhteydessä Jumalan Henki tuli alas Hänen päällensä, ja Jumalan ääni kaikui: *"Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt."* (Matt. 3:16-17). Jo aivan alussa Aabel uhrasi Jumalalle mieluisan uhrin (1. Moos. 4:4). Koko Vanhassa Testamentissa oli uhrin uhraamisessa kyse siitä, että tullaan Jumalalle otolliseksi (3. Moos 1:3; 3. Moos. 19:5; 3. Moos. 22:2 mm.). Kaikista siunauksista huolimatta, joita Israelin kansa oli kokenut erämaavaelluksen aikana, kaikista uhreista huolimatta, joita se uhrasi, kuului loppujenlopuksi surullinen tuomio: *"Mutta useampiin heistä Jumala ei mielistynyt"* (1.Kor. 10:5).

Profeetta Samuelin kautta Jumala antaa meidän tietää, mikä Hänelle todella on tärkeää: *"Haluaako Herra polttouhreja ja teurasuhreja, yhtä hyvin kuin kuuliaisuutta Herran äänelle? Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri ja tottelevaisuus parempi kuin oinasten rasva..."* (1. Sam. 15:22).

Ilmestysvuorella kaikui Jumalan ääni valopilvestä: *"Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä."* (Matt. 17:5). Kaikki pojat ja tyttäret, jotka kuulevat häntä, antavat kastaa itsensä vedessä ja kokevat hengenkasteen, vaeltavat Jumalan tahdossa ja heillä on Jumalan mielisuosio, sillä heidät on ennaltamäärätty Hänen tahtonsa mielisuosion mukaan (Ef. 1:5). Eenok vaelsi Jumalan kanssa, hänellä oli Jumalan mielisuosio, hänet ylöstemmattiin eikä häntä ollut

enää löydettävissä maan päällä. Niin se tulee olemaan kaikkien niiden kohdalla, jotka ovat osallisia ensimmäiseen ylösnousemukseen ja ylöstempaamiseen. Kristuksessa poisnukkuneet nousevat ylös, Kristuksessa elävät muutetaan ja temmataan pilviin Herraa vastaan (1.Tess. 4: 13-18). Niin se on kirjoitettu; niin me uskomme sen ; niin se tapahtuu!

Ennenkuin Elia temmattiin ylös, sanoi hän Elisalle: *"Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennenkuin minut otetaan pois sinun tyköäsi."* Elisa sanoi: *"Tulkoon minuun sinun hengestäsi kaksinkertainen osa". Hän vastasi: "Pyyntösi on vaikea täyttää. Mutta jos näet, kuinka minut temmataan ylös sinun tyköäsi, niin se täytetään..."* (2. Kunink. 2:9-10). Eenok tai Elia – kuka ikinä sitten temmattiinkin ylös, häntä ei ollut enää maan päällä löydettävissä.

Luuk. 24:50-53 me luumme: *"Sitten hän vei heidät pois, lähes Betaniaan asti, ja nosti kätensä ja siunasi heidät. Ja tapahtui, että hän siunatessaan heitä erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen."* Jeesus Kristus, meidän Herramme ja Lunastajamme otettiin ruumiissaan ylös taivaaseen hänen opetuslastensa silmien edessä. Kuolevainen ruumis oli laitettu kammioon, kuolematon otettiin ylös. Herramme sanoi ylösnousemisen jälkeen: *"Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja näkkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan."* (Luuk. 24:39).

Hän ilmestyi ruumiissaan omilleen, söi ja joi heidän kanssaan, kuten Hän oli tehnyt ennen ristiinnaulitsemista (Joh. 21; Apt. 10:40-43). Sellainen ylösnousemusruumis on meillä ja kaikilla täydellistetyillä vanhurskailla Vanhasta ja Uudesta Testamentista oleva, kun me osallistumme yhdessä Karitsan hääaterialle. Eenokin **ruumiillinen** ylöstempaaminen oli todellisuutta. Elian **ruumiillinen** ylöstempaaminen oli todellisuutta. Ylösnousseen Lunastajan **ruumiillinen** taivaaseenastuminen oli todellisuutta. Samoin on Hänen **ruumiillinen** paluunsa, niinkuin Kristuksessa poisnukkuneiden ruumiillinen ylösnouseminen ja meidän **ruumiillinen** muuttuminen ja ylöstempaaminen ovat oleva absoluuttista todellisuutta. Hän, joka hengellistää Kristuksen paluun, sen täytyy kestää seuraava tuomio. NÄIN SANOO HERRA: *" Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi lihassa ilmestyväksi; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus."* (2. Joh. 7).

Paavali opettaa: *"Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme me kaikki*

kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutimme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutimme." (1. Kor. 15:39-58).

Hän, joka opettaa, että Jeesus Kristus on jättänyt armoistuimen ja olisi noussut ylös sitten sinettien avaamisen jälkeen 1963, on eksytyksessä. Veli Branhamin tiettyjä sanomisia väärintulkitseamalla halveksitaan Pyhien Kirjoitusten todellista oppia ja se poljetaan jalkoihin. Raamattu ei tunne mitään 'seitsemän-ukkosjenjylinän-oppia', se ei tunne myöskään mitään eihenkilökohtaista 'parusaa/takaisintuloa'. Joka ei usko, tunnusta ja opeta, että Jeesus ilmestyy paluussaan liharuumiissa, on Pyhien Kirjoitusten mukaan molempia: villitsijä ja antikristus. Jos armoistuin olisi jo vuodesta 1963 lähtien ollut tuomioistuin, silloin on kauan ollut kaikille jo aivan liian myöhäistä, silloin ei olisi anteeksiantoa eikä sovitusta. Mihin jäisivät ne, jotka ovat syntyneet ja tulleet uskoon sen jälkeen? Vielä on Kristus puolestapuhujana Isän luona (1. Joh. 2:1-2), vielä on armoistuimella veri, jonka kanssa Kristus on astunut ylimmäisenä pappina taivaalliseen pyhäkköön (Hebr. 9:11-14). Vielä Hän on uuden liiton välimies (Hebr. 9:15-22). Nyt taivaallinen ylkä paljastaa maalliselle morsiamelleen syvimmat salaisuudet. Amen.

Veli Branhamin lainaus: "...niin kauan kuin veri on armoistuimella, osoittaa se, että joku kuoli kääntääkseen pois tuomion. Kuitenkin sen jälkeen kun seurakunta on ylöstemmattu, muuttuu armoistuin tuomioistuimeksi." (8. tammikuuta 1961, Jeffersonville). Amen!

Veli Branhamin lainaus: "Sitten on puolestapuhuminen ohi. Hän on jättänyt valtaistuimen; veri ei enää ole armoistuimella. Mitä se sitten on. Tuomioistuin." (21. maaliskuuta 1963, Jeffersonville).

Täytyy vielä kerran sanoa se kaikessa selkeydessä: Joka ei opeta, niinkuin se koko Raamatussa todistetaan ja vähintään kahdessa tai useammassa paikassa on todistettu, opettaa väärin. Se koskee kaikkia veli Branhamin ilmaisuja, jos ne otetaan asiayhteydestä ja jopa asetetaan vastakkain Raamatun todistuksen kanssa. Pietari on jo silloin viitannut siihen, että Pyhissä Kirjoituksissa ja myös Paavalin kirjeissä on yhtä ja toista vaikeatajuista, jota vakiintumattomat vääntävät kieroon omaksi kadotukseksi (2. Piet. 3:14-18). Niin sai alkunsa jo aikoja sitten toinen, kirouksen alla oleva evankeliumi (Gal. 1). Myös Paavali on varoittanut siitä, että on tuleva esiin miehiä, jotka julistavat toista evankeliumia ja saarnaavat toista Jeesusta, koska he ovat toisen hengen vaikutuksen alla (2. Kor. 11). Mittapuuna jokaiselle opille oli ja on yksin Pyhät Kirjoitukset.

Kukaan ei ole meidän ajassamme korostanut Jumalan Sanan merkitystä niinkuin veli Branham. Eikä kukaan ole niin selvästi ja todellisesti opettanut ja saarnannut sitä kuin hän. Seuraava lausahdus 6. maaliskuuta 1947 Phoenixissa, AZ, jota veli Branham on samanlaisessa muodossa toistanut monissa saarnoissa, tuokoon meille kaikille asian vakavuuden silmien eteen ja sydämeen:

"Jokainen oppi ja kaikki muu Raamatussa, mikä meillä on seurakunnassa, täytyy olla perustettu Jumalan Sanalle, täytyy tulla Sanasta. Ei vain yksi kohta, vaan Mooseksesta Ilmestyskirjaan asti täytyy sanoa sama. Emme voi tukeutua vain yhteen Sanan kohtaan, sillä Raamattu sanoo: „...kahden tai kolmen todistajan perusteella päätettäköön asia lopullisesti...” (5. Moos. 17:6; 5. Moos. 19:15; Matt. 18:16; 2. Kor. 13:1; 1. Tim. 5:19; Hebr. 10:28).

Voidaan sata kertaa viitata yhteen kohtaan ja jopa korostaa: 'Jeesus on sanonut!', kuten esimerkiksi kastekäskyssä Matt. 28:19: "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat...", ellei kuitenkaan samaa toteuteta vastaavasti, niinkuin apostolit tekivät, ja oteta mukaan kahta tai useampaa todistajaa (Apt. 2:38; Apt. 8:16; Apt. 10:48; Apt. 19:5 mm.), silloin jäädyän siitä huolimatta tulkintaan, joka on tullut 'kristilliseksi' mutta kuitenkin epäraamatulliseksi kolminaisuusperinteeksi.

Eedenin puutarhasta lähtien ei Saatana ole vietellyt vain Eevan, vaan koko ihmiskunnan, tulkinnoillaan Sanasta. Hän on myös jokaisen koetuksen kohdalla ottanut yhden raamatunpaikan (Matt. 4; Luuk. 4) ja käyttänyt sitä väärin. Jeesus on kuitenkin oikealla tavalla asettunut häntä vastaan, nimittäin sen kanssa **'MITÄ ON VIELÄ KIRJOITETTU'**!

Samoin on asianlaita Ilmestyskirjan 10.luvun kanssa. Tässä Herra **ei** tule Ylkänä (Matt. 25:1-10), **ei** Ihmisen Poikana (Matt. 25:31-46), **ei** kaikkien pyhien seurassa (1. Tess. 3:13), tässä Hän tulee ainoastaan liiton enkelinä, asettaa jalkansa meren ja maan ylle ja ärjyy kovalla äänellä kuin leijona. Vasta sitten antavat *seitsemän ukkosenjylinää* äänensä kajahtaa. Ettei kukaan voi sitä tulkita, Johannes ei saanut kirjoittaa lainkaan ylös sitä, mitä ne olivat sanoneet. *"Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä!"* (Room. 11:33).

Oikean asiayhteyden näemme seuraavista kohdista, joissa Herra *"..ärjyy"*.

Hoosea 11:10 lukee: *"Ja he vaeltavat Herran jäljessä. Hän ärjyy kuin leijona - niin, hän ärjyy, ja vavisten tulevat lapset mereltä päin."*

Myös Joel 4 löydämme avainsanan 'ärjyä': *"Aurinko ja kuu käyvät mustiksi, ja tähdet kadottavat valonsa. Herra ärjyy Siionista ja antaa äänensä kuulua Jerusalemissa - ei Arizonasta - ja taivaat ja maa järkkyvät; mutta Herra on kansansa suoja, Israelin lasten turva."* Amen!

"Ja hän - ei mikään tulkinta, Hänen Sanansa! - sanoi: Herra ärjyy Siionista - ei New Yorkista tai jostain muualta - , hän jylisee Jerusalemissa..." (Aamos 1:2).

Nämä raamatunpaikat kuuluvat samaan aiheeseen ja näyttävät aivan tarkalleen Jerusalemien kaupungin, Siionin vuoren ja Israelin kansan, ja myös milloin ja missä yhteydessä Ilm. 10 todellakin täyttyy. Kuka on se ihminen maan päällä, joka uskaltaa kieltää Kirjoitusten todistuksen?

28. helmikuuta 1963 ilmestyi Herra veli Branhamille Sunset-vuorilla Arizonassa yliluonnollisessa pilvessä, joka leijui maan yläpuolella 35 kilometrin korkeudessa. Siinä yhteydessä kaikuivat 7 valtavaa ukkosenjylinää ja koko ympäristö järkkäi. Sen jälkeen veli Branham katsahti ylös ja näki pilven. Niin hän todistaa sen ja kopautti seitsemän kertaa nyrkillä pöytänsä. Siellä veli Branhamille sanottiin, että seitsemän sinettiä avattaisiin.

Ilm. 10:ssä on myös puhe vannomisesta: *"...ja vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti"*. Dan. 12:6-7 tunnemme sataprosenttisesti mihin asiayhteyteen Ilm. 10 kuuluu. Siinä on sana sanalta se sama: *"...ja vannoi hänen kauttansa, joka elää iankaikkisesti - sitten seuraa ajanmääre - Siihen on vielä aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa..."*. Siten on vannomisen ajankohdasta, joka tapahtuu 70:ssä vuosiviikossa, vielä 3 1/2 vuotta kuningasvallan pystyttämiseen, kuten se Ilm. 11:15 seitsemännen pasuunan yhteydessä ilmoitetaan: *"Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellullensa, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti."*

Danielin viimeisen vuosiviikon ensimmäisessä 3 ½ vuodessa, joka alkaa ylöstempaamisen jälkeen, kaksi profeetta suorittavat palvelustehtävänsä Jerusalemissa (Ilm. 11), viimeisissä 3 ½ vuodessa hallitsee antikristus kauhean vainon kautta (Ilm. 13:5-7). Profeetta Danielin kautta sanotaan meille: *"...ja ne annetaan hänen käteensä vuodeksi ja kahdeksi vuodeksi ja puoleksi vuodeksi. ...Sen jälkeen valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki*

vallat palvelevat häntä ja ovat hänelle alamaiset." (Dan. 7:25-27). Vanhan ja Uuden Testamentin sopusointu on valtava!

Sitten on Jumalan salaisuus käynyt täytäntöön (Ilm. 10:7), niinkuin Hän on sen paljastanut palvelijoilleen, profeetoilleen. Seurakunnalle tämä salaisuus on tunnettu jo alusta saakka (1. Tim. 3:16), sitten se ilmoitetaan Israelille: "...*pääsisivät tuntemaan **Jumalan salaisuuden, Kristuksen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä.***" (Kol. 2:2-3). Näin me voisimme Pyhän Hengen suoran johdatuksen alla jatkaa kaikkien oppien ja aiheiden kanssa, jotka ovat keskustelujen alla, ja joka kerta ottaa mukaan kaksi tai useampia todistajia, siis raamatunkohtia.

OIKEA JÄRJESTYS

Kuten jo niin usein kuluneiden vuosien aikana tulkoon vielä kerran sanotuksi: veli Branhamin palvelustehtävä oli pelastushistoriallisesta merkityksestä; hän oli luvattu profeetta, jonka kautta kaikki piti asettaa ennalleen ja palauttaa takaisin oikealle paikalleen. Tähän mennessä ei ole ollut ketään muuta. Uskomme, että lopunajansanoma kulkee Sanan julistuksen kautta kuin herätyshuuto, ja siitä on seurauksena morsiusseurakunnan valmistuminen, kun se ottaa hengellistä ruokaa itseensä. Sen ylöstempaamisessa päättyy viimeinen seurakuntajakso. Sen jälkeen Jumala kääntyy Israelin kansan puoleen: "*Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut, ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: 'Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista. Ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä.' Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden. Sillä Jumala ei armolahjojansa ja kutsumistansa kadu."* (Room. 11:25-29; Apt. 15:13-21 mm.).

Viimeisen sanoman kautta kuuluu huuto: "Te, Minun kansani, tulkaa ulos...!" Veli Branham oli meidän ajassamme Jumalan lähettämä mies, niinkuin Johannes Kastaja oli ensimmäisen Kristuksen tulemisen yhteydessä. Kuitenkin niin kuin ei Johanneskaan elänyt Jeesuksen Kristuksen ristiinnaulitsemiseen asti, siten on myös veli Branhamin kanssa Kristuksen paluuseen liittyen. Hänelle huudahdettiin 11. kesäkuuta 1933 kastetilaisuuden aikana ylikuonnollisesta valopilvestä:

"Niinkuin Johannes Kastaja lähettiin ennen Kristuksen ensimmäistä tulemista, niin sinut lähetetään sanoman kanssa, joka edeltää Kristuksen toista tulemista!" Ei hän, vaan sanoma. Voi miten tarkka Jumala on puhumisessaan ja tekemisessään!

Veli Branham opetti juuri samaa kuin Pietari ja Paavali, jotta jumalallinen pelastusjärjestys voitaisiin asettaa seurakunnassa uudelleen paikoilleen. Sanansaattaja ei ole enää 40 vuoteen ollut keskuudessamme, kuitenkin on sanoma, jonka ohitse ei kulje mikään tie. Mutta toki voidaan puhua profeetoista, kirjoittaa heistä kirjoja ja silti elää menneisyydessä ja kulkea sen ohi, mitä Jumala parhaillaan tekee. Joka nyt elää Jumalan läsnäolossa, kunnioittaa Jumalan asettamaa opinmukaista palvelustehtävää, jonka kautta sanoma Jumalan Sanan mukaisesti asetetaan paikoilleen.

Aikaväliä, jonka sisällä sanoma tavoittaa maan ääret, ei meille ilmoiteta. Jumala on pidättänyt itselleen tehdä kaiken oman neuvopäätöksensä mukaisesti. Joka tapauksessa Jeesuksen Kristuksen paluu tapahtuu yhtenä päivänä, yhdessä hetkessä, yhdessä silmänräpäyksessä. Joka opettaa toisin, nimittäin, että Kristuksen paluu tapahtuu nyt vuosien aikana, on väärän hengen turmelema ja turmelee muita. On jo korkea aika, että kaikki Sanan tulkinnat ja kaikki veli Branhamin vaikeatajuisten ilmaisujen tulkinnat loppuvat, ja että kaikki todelliset uskovaiset yksimielisesti Pyhässä Hengessä todistavat, uskovat ja opettavat vain sitä, mitä Sana todistaa ja opettaa!

Jumala lahjoittakoon armon, että kaikki harhaanjohtetut vapautuvat saatanan paulasta, johon he ovat antaneet itsensä kahlita (2. Tim. 2:26). Harhaanjohtajille tilanne on kuin Koorahille, Daatanille ja Abiramille, jotka nousivat vastustamaan Jumalan asettamaa johtamista Mooseksen ja Aaronin alaisuudessa. Jumala kuvaa heitä 'halveksijoiksi' (4. Moos. 16; Apt. 13:41). Jo apostolien aikaan oli miehiä, jotka olivat hairahtuneet totuudesta ja väittivät, että ylösnousemus olisi jo tapahtunut, ja siten turmelivat useiden uskon. Heistä Paavali kirjoittaa: *"heidän puheensa jäytaa ympäristöään niinkuin syöpä..."* (2. Tim. 2:16-18).

'Viimeisiä päiviä' varten, siis meidän aikaamme varten, hän sanoi ennalta: *"Ja niinkuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät uskonkoetusta kestä."* (2. Tim. 3:8). Jokainen paljastaminen, joka tulee Jumalasta, jokainen raamatullinen tieto ja oppi on itsessään selvä ja ymmärrettävä. Harhaopit menevät yli Sanan ja ymmärryksen. Profeetta

Jesajan kautta Jumala huusi: *"Minun kansani käskijät ovat lapsia, ja naiset sitä hallitsevat. Kansani, sinun johtajasi ovat eksyttäjiä, he ovat hämmentäneet sinun polkujesi suunnan."* (Jes. 3:12). Niin kuin jokainen Jumalan Sana on Jumalan Hengen innoittama ja hyödyllinen opetuksesi totuudessa, niin on jokainen tulkinta paholaisen innoittama ja tuo sekaannusta (2. Piet. 2. mm.). Jumalan asettamat palvelustehtävät ovat kuitenkin määrättyt seurakunnan rakentumiseksi (1. Kor. 12; Ef. 4 mm.)

Todellinen, vilpillisten työntekijöiden aiheuttama tila lopunajassa tuodaan silmiemme eteen Jes. 28:ssa. Siellä lukee: *"Kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta!"* Se ei tarvitse mitään selitystä! Sana on todellista ruokaa, jota jaetaan (Matt. 24:45-47), ja Herra kattaa omilleen pöydän heidän vihollistensa silmien edessä. He syövät taivaallista mannaa, nimittäin paljastettua Sanaa.

Samassa luvussa Herra uhkaa sellaisia ihmisiä, jotka tuovat omaa ruokaansa pöytään - omia selityksiään ja tulkintojaan – siten, että he kulkiessaan kaatuvat selälleen ja ruhjoutuvat, että heidät kiedotaan ja vangitaan (luvut 8-13). Kuitenkin Herra puhuu selkokieltä ja paljastaa, mitä he ovat tehneet turvakseen: *"me olemme tehneet valheen turvaksemme ja piiloutuneet petokseen."* MUTTA SITTEEN PUHUU HERRA: ***"Ja minä panen oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden vaa'aksi, ja rakeet hävittävät valheturvan ja vedet huuhtovat pois piilopaikan."*** (Luku 17).

Sillä omilleen Hän antaa lupauksen: *"Tietäkää! Minä olen se, joka asettaa kulmakiven Siionissa..."* Sak. 4 on puhe kulmakivestä. Profeetta näki seurakunnan seitsenhaaraisena lampunjalkana seitsemine öljyputkineen, jotka johtavat öljyn seitsemään lampuun. Hän näki kulmakiven, joka riemuhuudon *"suosio, suosio sille!"* kaikuessa saa arvoisensa paikan (luku 7).

Lopussa Herra nousee niinkuin Perasimin vuorelle, *"täyttääkseen työnsä - tehdäkseen työnsä, oudon työnsä, ja toimittaakseen tekonsa, kumman tekonsa."* (Jes. 28:21). Paavali on kuvannut sitä Room. 9:28: *"Sillä sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti."*

Ei vain yhden profeetan ylösnousemisen kautta, ei yhdessä teltassa, joka voisi seistä vain yhdessä paikassa, vaan taivaanteltan alla maailmanlaajuisesti ylösnoussaan Herran kautta, Pyhän Hengen voiman kautta se on tapahtuva. Me uskomme, niinkuin kirjoitukset sanovat, että Herra itse ennen tuloaan tuo kaiken päätökseen lyhyessä ja valtavassa

teossa. Vain se, mitä meille luvattiin Raamatussa, tapahtuu. Ellei olisi mitään lupausta, ei voisi olla mitään täyttymystäkään!

Minulle on kyse yksinkertaisesti siitä, suoran kutsumiseni nojalla, suorittaa vastuuni Jumalan edessä ja sanoa kaikille, että jokainen tulkinta lähtee väärinymmärryksestä ja on vihollisen tekele. Herra itse on velvoittanut minut valtavalla äänellään 2. huhtikuuta 1962 Sanaansa kohtaan, kun Hän sanoi: "Minä lähetän sinut kaupungista kaupunkiin julistamaan Minun Sanaani..." (2.Tim. 4:1-5). Sentähden on minulle jokainen tulkinta kauhistus. Jokainen raamatullinen oppi yhdistää todelliset uskovat Jeesuksen Kristuksen, pään alla. Jokainen tulkinta sitä vastoin tuo uuden jakaantumisen, ja ihmiset seuraavat silloin naiivisti tiettyä veljeä, joka on tehnyt sen uskottavaksi 'erityisenä ilmestyksenä' vetoamalla profeettaan.

Viisaat neitsyet ovat niinkuin Maria: he eivät tiedä mitään miehestä; he ottavat lupauksen Sanan vastaan, he eivät usko typeriä tulkintoja, sillä he muodostavat 'Sanamorsiamen' jota ei voida eksyttää. Hän, joka tulkitsee veli Branhamin ilmauksia väärin eikä vie niitä takaisin Raamattuun, tekee siitä toisen sanoman ja tekee syntiä, koska hän ei jaa totuuden Sanaa oikein. Valitettavasti täytyy tänään kysyä: Mitä sanomaa sinä uskot? Niitä on monia! Kuitenkin on yhä edelleen, kuten aiemminkin, vain yksi iankaikkisesti pätevä evankeliumi, joka nyt, ennenkuin loppu tulee, saarnataan kaikille kansoille todistukseksi (Matt. 24:14; 1.Piet. 1:25).

ERILAISIA AIHEITA

On erilaisia aiheita, jotka askarruttavat ihmiskuntaa ja myös uskovia tällä hetkellä: ilmastonmuutos, luonnonkatastrofit, niinsanottu sota terrorismia vastaan, energian kallistuminen, sosiaalinen epätasa-arvo. globalisaatio, dollarin putoaminen ja öljyvaltioiden siirtyminen euroihin, kaikkien uskontojen ja kristillisten kirkkojen yhdistyminen Rooman alaisuudessa, Venäjän poliittinen yhteenliittymä - Iran - Kiina, rauhanprosessi Lähi-idässä, kahden-valtion-teoria, Jerusalemin kysymys eikä viimeisenä maailmanhallitus.

50. vuosipäivän johdosta meitä muistutettiin 'Roomalaisten sopimusten' tekemisestä maaliskuussa 1957. 21. joulukuuta 2007 lähtien poistuvat Euroopan Unionin sisällä rajatarkastukset yksittäisten valtioiden välillä. Viimeinen maailmanvalta muotoutuu lopullisesti.

Europarlamentin päätöksessä Strasbourgissa 4. lokakuuta 2007 tehtiin

raamatullinen luomisoppi naurettavaksi. 48 ääntä vastaan 25 ääntä päättivät, että vain evoluutioteoriaa opetetaan kouluissa. Yhä enemmän tulee ääneen myös jumalanpilkkajia, jotka ylittävät kaikki rajat. Yksi julkaisee kirjan 'Jumalanhulluus', toinen valitsee otsikon 'Herra ei ole mikään paimen'. Käytännössä tulee jumalattomuus ilmiselväksi, niinkuin se on ilmoitettu lopunajalle. Koko maailma on muuttunut 'Sodomaksi ja Gomorraksi'. Jumalan asettamaa avioliittoa ja siten perhettä ei pidetä enää ajanmukaisena, Jumalan luomisjärjestystä vastaan suunnatut, samaa sukupuolta olevat parit esitetään normaaleiksi.

Tässä kiertokirjeessä emme voi mennä lähemmin näihin aiheisiin. Kuitenkin kaikki on ennalta ilmoitettu Sanassa lopunaikaa varten. Profeetta Jesajassa on kirjoitettu: *"Maa hoippuu ja hoipertelee niinkuin juopunut, huojuu niinkuin lehvämaja. Raskaana painaa sitä sen rikkomus, se kaatuu eikä enää nouse."* (24:20). Kuitenkaan se ei ole loppu. Se on vain vanhan maailman loppu, joka on tuhoon tuomittu. Herra, meidän Jumalamme, on pitänyt huolta aivan uudesta alusta ja puhuu: *"Sillä katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää ajatukseen astu."* (Jes. 65:17). Juuri siten se on oleva. Kauhistuttavan lopun jälkeen tulee uusi taivas ja uusi maa (Ilm. 21), joissa vanhurskaus, oikeudenmukaisuus asuu (2. Piet. 3:13). Amen.

Kukaan ei voi pysäyttää historian kulkua, Jumalalla on kaikki päätettynä ja kulkee lankaikkisen aikasuunnitelman mukaan. Tärkeää on, että meidät löydetään Jumalan tahdosta, ja että Jumalan mielisuosio lepää yllämme, niin että kuulumme niihin, jotka ovat valmiit Jeesuksen Kristuksen palatessa ja pääsemme pakoon kaikkea, mikä maanpiiriä kohtaa (Luuk. 21: 25-26).

YHTEENVETO

Päätökseksi sana kaikille palveleville veljille: Käyttäkäämme yhdessä se lyhyt aika, joka meillä vielä on jäljellä, kantaaksemme viimeistä sanomaa, todellista Sanaa kaikkine lupauksineen kristallinkirkkaana, kunnes koemme täyttymyksen, ja viimeiset kutsutaan ulos ja täydellistäminen tapahtuu. Emme tarvitse mitään sensaatioita, emme mitään henkilökohtaisia vahvistamisia valon kautta tai jotain vastaavaa, vaan Sanan vahvistamisen, niinkuin Herra sen lupaa Mk. 16 niille, jotka uskovat, ja jotka hän on kutsunut palvelustehtävänsä. Paljastettu Sana on hengellistä ruokaa, josta veli Branham sanoi minulle 3. joulukuuta 1962 Louisvillissä, Kentuckyssä, USA:ssa molempien todistajien Fred Sothmannin ja Banks Woodin läsnä ollessa: "Veli Frank, odota ruuan

jakamisen kanssa, kunnes aika tulee ja olet saanut loputkin ruuasta." Yhdessä me haluamme jakaa Jumalan kansalle hengellistä ruokaa. Sitä minä olen tehnyt vuodesta 1966 lähtien ja olen kääntänyt saksan kielelle veli Branhamin saarvoja, jotka ovat olleet monille siunaukseksi.

Kun Mooseksen palvelustehtävä oli lopussa, antoi hän Joosualle ja kansalle paljastetun Sanan liiton arkissa. Joosua käski pappeja ottamaan liiton arkin hartioilleen, ja niin hän ylitti Israelin kansan kanssa Jordanin ja otti luvatus maan haltuunsa. Juuri siten se tapahtuu tänään: Meillä on täysi, koko Jumalan Sana, omistamme kaikki lupaukset, menemme eteenpäin uskossa ja koemme ja näemme ne täyttyneenä.

VUODEN LOPUKSI

Myös kulunut vuosi 2007 oli runsaasti siunattu. Koskaan ennen eivät ole niin monet ihmiset niin monissa maissa saaneet kuulla todellista Sanaa. Koskaan aiemmin emme ole saavuttaneet enemmän ihmisiä joka kuukautisilla lähetyksillä Krefeldissä ja Zurichissä. Olemme Jumalalle sydämestämme kiittollisia, että meillä on mahdollisuus, tuoda viimeinen sanoma internetin kautta maan ääriin. Tähän mennessä olemme voineet lähettää seitsemällä kielellä, kuitenkin, jos Jumala suo, tulee ensi vuoden puolesta välistä lähtien olemaan 12 kieltä.

Tätä tilaisuutta käyttäen haluaisin sydämestäni kiittää teitä uskollisesta lähetystyön tukemisesta. Voimme levätä sataprosenttisessa tietoisuudessa, että tämä työ on Jumalan itsensä asettama, ja että palvelustehtävä, jota teemme, on Hänen täydellisessä tahdossaan. Olemme tähän saakka suorassa Jumalan valtuutuksessa julistaneet todellista Sanaa ja olemme tekevä sitä loppuun saakka, jos Herra antaa armonsa: *"...totuuden tähden, joka meissä pysyy ja on oleva meidän kanssamme iankaikkisesti "* (2. Joh. 2).

Jos niin Jumala suo, olen jatkossakin jokaisena kuukauden ensimmäisenä viikonloppuna Krefeldissä ja viimeisenä sunnuntaina Zurichissä. Aika siinä välissä on tarkoitettu työlle lähetyskeskuksessa ja lähetysmatkoille

. Vuoden päätöskokous Zurichissä ehtoollisen ja rakkausaterian kanssa on sunnuntaina 23. joulukuuta 2007 klo 14.00 Volkshausin teatterisalissa.

Kokoonnumme Krefeldissä vuoden alussa, jos Jumala suo, 5. ja 6. tammikuuta 2008.

Israelin matka pidentyy yhdellä päivällä. Koska El A1:ssä ei ole tarpeeksi paikkoja 15. toukokuuta 2008, voimme lentää takaisin vasta 16. toukokuuta. Siitä aiheutuu tosin lisäkuluja 30 euroa, kuitenkin meillä on yksi ylimääräinen päivä Jerusalemissa.

Meillä on jo yli 80 ilmoittautumista, se tarkoittaa, että silloin on kaksi bussia melkein täynnä ja vaadittava osallistujamäärä lähes tavoitettu. Koska kokemuksen mukaan aina muutamat peruuttavat ilmoituksensa, pitäisi myöhään päättäneiden silti ilmoittautua meille.

Menemme suurella luottamuksella vuoteen 2008, sillä tiedämme, että Herra täydellistyytää lunastustyönsä, niin kuin Hän on vienyt päätökseen luomistyönsä. Jumala itse on todella ottanut täyden vastuun, ja me annamme liittää itsemme Hänen iankaikkiseen pelastusneuvopäätökseen. Toiveeni on, että olkoon jokainen veli ja jokainen sisar toisille siunaukseksi, sillä niin Jumala on sanonut Aabrahamille: *"Olen siunaava sinut ja sinä olet oleva siunaukseksi!"* Älkää hävetkö sitä, mitä Jumala on luvannut meille, ja mitä Hän parhaillaan tekee. Todistakaa siitä toisille. Ottakaa paikkanne Sanassa. Tässä mielessä toivotan teille kaikille siunattua vuotta 2008.

Jumalan tehtävässä toimien

A handwritten signature in black ink that reads "Br. Frank". The signature is written in a cursive, flowing style.

"Sillä Herran silmät tarkkaavat kaikkea maata, että hän voimakkaasti auttaisi niitä, jotka ovat ehyellä sydämellä antautuneet hänelle." (2. Aik. 16:9).

Joka luovuttaa, ei voita; voittaja ei luovuta!

"Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani." (Ilm. 21:7)

Näin olemme tavoitettavissa:
Missions-Zentrum
Postfach 100707
D-47707 Krefeld
Telefon: 02151/545151
Fax: 02151/951293
E-Mail: volksmission@gmx.de oder
E.Frank@freie-volksmission.de
Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>